

Pożegnanie szkoły przez uczniów klasy 8 Publicznej Szkoły Podstawowej im. Królowej Jadwigi w Garbatce-Letnisko

Z wychowawcami, nauczycielami, pracownikami szkoły? Skoro nauka w ostatnim czasie była zdalna, to pożegnanie też takie być musiało. I tak zamiast tradycyjnej akademii zgromadzeni w sali ósmoklasiści z Publicznej Szkoły Podstawowej w Garbatce-Letnisko, dyrektorka szkoły pani Agnieszka Babańca, jej zastępczyni pani Ewelina Piecyk-Kowalska, wychowawczynie Anna Rutka, nauczycielka Monika Rodakowska, ksiądz Damian Janiszewski oraz przedstawicielki rodziców pani Beata Sekuła i pani Aneta Szafrąńska obejrzały przygotowany przez uczniów film. Podróż do świata wspomnień i najwspanialsza pamiątka jednocześnie. Film był niespodzianką dla wychowawczynie, dyrekcji i nauczycieli, a w jego przygotowanie zaangażowali się wszyscy uczniowie. Wzruszona wychowawczynie na pewno też na długo zapamięta tę klasę i to pożegnanie. Ale to nie koniec niespodzianek, bo film z podziękowaniami nagrali też rodzice: A po podziękowaniach nadszedł czas na nagrody i wyróżnienia. I tak nagrody za bardzo dobre wyniki w nauce oraz wzorowe i bardzo dobre zachowanie otrzymali: Laura Rutka, Justyna Waszkiewicz, Zuzanna Szewczyk, Paweł Gnyś, Zuzanna Szewczyk otrzymała ponadto platynowy laur, czyli nagrodę za całoroczny wkład pracy nad poprawą wyników w nauce. Rodzice uczniów, którzy uzyskali średnią ocen 5,00 i więcej: państwo Jolanta i Marcin Rutkowie, państwo Krystyna i Dominik Szewcykowie oraz pani Grażyna Waszkiewicz otrzymali listy gratulacyjne z wyrazami uznania i szacunku za trud włożony w wychowanie dzieci. Laura Rutka, Zuzanna Szewczyk i Justyna Waszkiewicz otrzymały ponadto stypendia za wyniki w nauce. Za pracę w pełnienie funkcji przewodniczącej Samorządu Uczniowskiego oraz funkcji Królowej nagrodzona została Laura Rutka. Uczennice Justyna Waszkiewicz i Zuzanna Szewczyk otrzymały też nagrody za szczególną postawę, wyjątkowe cechy charakteru, wysoką kulturę osobistą, koleżeńskość, umiejętność współpracy oraz odpowiedniego zachowania się w każdej sytuacji. Uczennice te zostały też nagrodzone za pracę w sklepiu szkolnym. Cztery uczennice: Laura Rutka, Zuzanna Szewczyk, Justyna Waszkiewicz i Julia Spytek odebrały podziękowania i nagrody za pracę w Szkolnym Klubie Wolontariatu. Nagrodzeni zostali też uczniowie pracujący w redakcji gazetki szkolnej „Szkoleś”, a byli to Laura Rutka, Zuzanna Szewczyk, Justyna Waszkiewicz i Mikołaj Ociesa.

Na podziękowania zasłużyli też rodzice: pani Beata Sekuła, pani Edyta Sobczyk, pani Aneta Szafrąńska, pani Monika Wiraszka, pan Grzegorz Spytek i pani Monika Rodakowska, którzy przez wszystkie lata nauki wspierali nauczycieli w pracy wychowawczej. Pani dyrektor Agnieszka Babańca podziękowała rodzicom za ofiarowaną pomoc i życzliwość życząc jednocześnie powodzenia w realizacji życiowych przedsięwzięć. Tego dnia podziękowaliśmy także księdzu Damianowi Janiszewskiemu, który w ostatnim roku szkolnym uczył religii. Ksiądz Damian był w Garbatce krótko, ale zapamiętamy go jako życzliwego, uważnego i uśmiechniętego katechetę. Życzymy księdzu owocnej pracy w nowej parafii. I na tym zakończyła się skromna, ale niecodzienna w swym wyrazie uroczystość. Mamy nadzieję, że ukończenie szkoły podstawowej to nie tylko koniec starej, ale też i początek nowej drogi, w którą uczniowie zabiorą zdobyte tu doświadczenia. Bo przecież „do mety przybywa się tylko po to, by wyruszyć znowu dalej”.

Anna Rutka, wychowawczynie klasy 8

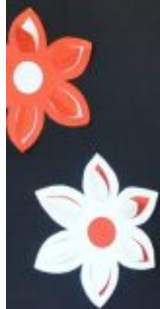
„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

BY WYRUSZYĆ ZNOWU

BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALE

BY WYRUSZYĆ ZNOW

WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

PRZYBYWA SIĘ, TYLKO PO TO,
WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ, TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ, TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ, TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ, TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ, TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

„DO METY PRZYBYWA SIĘ, TYLKO PO TO,
BY WYRUSZYĆ ZNOWU DALEJ...”

